

Когут У.П.

Інститут інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України
КОНЦЕПЦІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ СУЧАСНОГО НАВЧАЛЬНОГО

СЕРЕДОВИЩА

В умовах формування інформаційного суспільства зростає роль підготовки висококваліфікованих кадрів, що здатні до продуктивної діяльності в цьому суспільстві. Тому актуальним завданням є формування фахових та освітніх компетентностей, що забезпечували б можливість вирішувати особисті та професійні задачі в умовах інтенсивного розвитку високих технологій [1].

Найважливішим напрямом реформування системи освіти вважають її фундаменталізацію. Спрямованість на фундаменталізацію освіти необхідна для того, щоб майбутній фахівець у процесі навчання зміг набути необхідні фундаментальні базові знання, сформовані в єдину світоглядну наукову систему на основі сучасних уявлень про науку та її методи. Даний підхід надасть можливість одержувати необхідні знання не тільки з обраної спеціальності, а й з усього комплексу пов'язаних з нею наук, що формують не тільки професійні навички, але й особистісні потреби, відповідальність фахівця перед наукою й людством [2].

Навички взаємодії з засобами ІКТ, пошуку потрібних відомостей, їх критичного оцінювання і використання є одними із ключових показників підготовки сучасного фахівця. Вони відіграють суттєву роль у складі компетентностей XXI сторіччя, які охоплюють технологічні навички, соціальні навички, навички мислення та набування знання високого рівня; комунікативність та здатність до співпраці. Опанування технологічними навичками передбачає інформаційну грамотність; знайомство з носіями електронних даних; володіння засобами інформаційно-комунікаційних технологій, вміння їх продуктивно використовувати для вирішення навчальних, професійних, особистісних завдань. Через це постає необхідність визначення засобів фундаменталізації підготовки бакалаврів інформатики педагогічного університету у сучасному високотехнологічному середовищі, удосконалення методів викладання інформатичних дисциплін шляхом застосування ІКТ,

зокрема систем комп'ютерної математики (СКМ) як одного з засобів активізації навчальної діяльності.

Державна стратегія розвитку освіти направлена на підвищення конкурентоспроможності країни на ринку освітніх послуг, визначає актуальність розробки і впровадження компетентнісного підходу. Роботодавець бажає бачити професійного компетентного працівника, здатного швидко приймати правильні рішення, готовому до постійного професійного росту, соціальної і професійної мобільності.

На нашу думку, Міністерство освіти зобов'язане не просто пасивно контролювати навчальний процес шляхом акредитації і розробки стандартів, а активно брати участь в ньому, підсилюючи навчально-методичну компоненту.

Завдяки триєдинству – навчальний заклад, роботодавець, навчально-методичний центр (НМЦ) – утворюється єдине навчальне середовище. Кожний з учасників вносить свою лепту у його утворення: навчальний заклад викладає теорію, роботодавець підкріплює її практикою, НМЦ розробляє повноцінну методику. Студент піднімається на якісно новий рівень, спираючись на це триєдинство: викладач, роботодавець, методист. Будь-який перекис виявляє некомпетентність відповідної сторони. ВНЗ, роботодавець і НМЦ створюють основу навчальної піраміди, у вершині якої студент. Проекція навчального середовища на цю площину є галузевий стандарт. З цього погляду галузевий стандарт формує навчальне середовище. Вони розвивають один одного, що приводить до підвищення якості освіти.

Бібліографія

1. Биков В.Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти / В.Ю.Биков. – Київ: Атіка, 2009. – 684 с.
2. Семеріков С. О. Фундаменталізація навчання інформативних дисциплін у вищій школі : Монографія / Науковий редактор академік АПН України, д.пед.н., проф. М.І. Жалдак / Семеріков Сергій Олексійович. — К: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2009. — 340 с.